

(המשך מעמוד 6)

עודפי הקולות הרבים ביותר מקבלת מן המיפלגה השנייה או השלישית את עודפי הקולות שלהם.

(2) אם מיפלגה אחת לא באה לידי הסכמה עם מיפלגה אחרת או היא מבטלת את עודף הקולות שלה.

(3) אם העודפים של מיפלגה עולים על 50% מהמניין הדרוש לחבר-כנסת. היא זכאית לשלוח איש נוסף שישתתף באופן פעיל בכנסת בדיונים אבל בלי רשות להצביע בכנסת.

ברור: מי שבחר במיפלגות קטנות אין קצו במיפלגות הגדולות ואין הצדקה להעברת עודפי קולותיהן למיפלגות אחרות בלי הסכמתן.

בדה סנבאוב,

שדמות דבורה, ד.ג. הגלי התחתון

איחור

הסיעות הקטנות

פירסום כוונות מערן-גח"ל מאלץ אותי לפנות אליכם בהצעה מעשית.

לדעת, כוחם של הסיעות הקטנות הוא רב חשיבות במדינתנו, בגלל: גילוי ה"עובדות", השחיתות והרצון לפולחן האישי-יות והממון.

לדעת, החל מחודש זה צריכה לקום תנועה פעילה שעיקרי המצע התנועתי שלה יהיו:

(א) לשכנע את הציבור להצביע עבור אחת הסיעות הקטנות — לכנסת ולערייה.

(ב) התנועה תייצג את כל הרשימות הקטנות, תפעל למען הבחירות והיא עצמה לא תהיה מיוצגת בכנסת.

(ג) התנועה תפעל מבחינת ההסברה ולא הפצת רעיון של רשימה זו או אחרת.

מלחמה חוקית בכפייה הדתית

קראתי בעניין רב מיכתבים של קוראים ליברלים שמתנגדים בכל נפשם לכפייה הדתית. עלי לחלק את הליברלים האלה שב"ארץ, לשני סוגים עיקריים: הסוג הראשון, שאילו משתייכים ה"ל"ע, הוא הסוג הזה של הפטפטנים המיקצועיים. הם מבלבלים את היוצרות עד שבא איוה רב — אפילו אם הוא רב ראשי — תוקע פלוץ והם מאמינים בכל ליבם שזה בוש"ם.

אבל יש גם סוג שני, אליו משתייכים קוראים של העולם הזה. עם אנשים כאלה, אני מקווה, אפשר להלחם נגד הכפייה הדתית, באמצעים חוקיים, בעזרת בתי-הדין המישפטי שהם הש"ר ריך היחיד שנותר אצלנו מאותה דמוקרטיה נפלאה! בתי-הדין המישפטי שלנו יעמדו לצדנו מול בתי-הדין הרבניים למיניהם, שאיש לא יודע מה זה וממי מורכבים בתי-הדין המיסטוריים האלה...

עלי להדגים את המלחמה החוקית הזאת באמצעות המיקרה הבא: אנחנו ניגשים לאותו שוטר שעומד לו בכניסה לשכונת הדוסיים ואומרים לו: "אדוני השוטר, אני צריך לעבור עם ה"

מכונת שלי דרך רחוב מאה שערים. התואיל בטובך להרים את המחסום?" הוא יענה לנו ללא-ספק: "תשמע אדוני, אני מרשה לך לעבור, אבל אם יקרה לך משהו — אני לא אחראי..."

אם השוטר לא מרשה, אז ניגשים לבית-המישפט ומגישים תביעה שלפיה, כל רחובות ירושלים הם רשות הרבים כפי שהוא רחוב יפו או הרצל או מטודלא. השופט, שיודע מהו רשות הפרט ומהו רשות הציבור, יסכים, ללא-ספק, איתנו שגם במאה שערים מותרת התנועה. אבל, אם מותר לעבור משם, ודו"ס מנסה להרביץ לנו, אז השוטר חייב לבוא ולקחת את הדו"ס לחקירה בעוון תקיפה. האם זה יהיה קשה לביצוע?

ליברלים לא-עצמאיים: הביצוע אפשרי, רק איפה הביצים שלנו? מי החליט שהרחובות של מאה שערים שייכים לכמה דו"ס סים דגנרטים? מי שיראה לי את החוק הזה, יקבל מה שהוא רוצה. אז בואו נתחיל את המלאכה!

אלכס קפין, רואנדה

השבוע לפני 25 שנים מוגשת עליידי רם עברון ובה נפגשים אנחנו שוב בצורה סובייקטיבית מאוד במאורעות הימים הללו.

מילא — אובייקטיביות וקנה-מידה שקול הינם כבר מומן מאיתנו והלאה, אך מדוע יש לכנותו בכל חוכמתו כזאת מתחילתה ועד סופה את הצד השני, דהיינו הלו"ח מים הערביים, באותו כינוי החוזר על עצמו לכל אורכן של התוכניות הללו וכוונתי לכינוי "כנופיות". אלה אשר אינם יודעים אחרת, "יודעים" כל העת כי הלו"חמים הערביים היו "כנופיות" אשר לחמו בלוחמי ישראל אל הנהדרים; בני חושך מול בני אור; חד וחלק.

אלכסנדר

זאת ומן הסתם יבינו גם להבא כי זה מול זה לחמו, הם ואנחנו: ערבים ויהודים וכי ההגדרה "כנופיות" אינה במקומה כלל.

הערבים אשר בינינו יבלעו גם עלבון זה, הרי — יש עלבונות חמורים ממנו, אך למי יועיל השקר? עד כמה שאני יכול לראות את הדבר — הוא רק מוק: זורע מעט מלח נוסף על הפצעים, מגביר מעט שינאה, אך למי כניוויים שכאלה מועילים?

אם הכוונה היא אך ורק לטפח עוד שינאה ושקר, אזי מבין אני את המגמה שבמפלג השבוע לפני 25 שנים, אולם אם מגמה זו באמת ובתמים איננה קיימת, מקווה אני כי הסיפורים אודות "הכנופ" יות" ייפסקו.

ישראל אלכסנדר (ואן דייק), רמת-גן

השפעת

קרייניות

"העולם הזה" 1845, "דליה מזור מתחנת", על נישואיה העתידיים של קריינית הטלוויזיה.

נתבשרנו שקריינית הטלוויזיה דליה מזור מתחנת, מול טוב! אבל אני אף פעם לא מבין מה כולם מתלהבים ממנה. עלי היא לא משפיעה בכלל.

לעומת זאת יש שתי קרייניות המשפיעות עלי כמו אל.א.מ.ד. היות ולא מצייני נים את שמות הקרייניות אינני מכירן בר-שמן. נדמה לי שאחת היא תקווה מור, בעלת פנים מאורכים, עיניים מס. 100, והלוחצת ומפליטה מדי פעם חיוך תמים.

הקריינית השנייה היא ערביה בעלת פנים מאורכים ועיניים סופיה-לורניות. עלת שתי אלה אני מוכן להביט 8 שעות ביום, לשכוח את בעיות העולם, את ויאטנאם, את פלסטין ואת הרב גורן.

נח גיהנומי, חולון

"אם אני אינני אני,

אז מי אני בכלל?"

בתוכנית הרדיו של דן אלמגור, ביום א' 7.1.73, התקשרה נערה שהציגה עצמה

מתפלא אני עליכם בעניין הכתבה אודות עסקי המפוקפקים של ח"כ אברהם עופר, מנכ"ל שיכון עובדים.

מדוע נטפלתם דווקא אליו? הריהו סך הכל מסכן, המנסה בשארית כוונותיו להיצמד לכסאו. מה ישאר ממנו לאחר הבחירות?

וביחס לשחיתותו, מה הוא עשה? סך הכל הוא גיזק קטן בחבורת השילטון ושחיתותו (נח"בי נפט, אוטוקרט, וכד'), דירות באשדוד, סילוק עתיקות, ועוד) ר"אם עשיתם ממנו אדם גדול, בלי כל יחס למימדי האמיתיים!

צבי דוידוביץ, תל-אביב

הם ואנחנו

ערבים ויהודים

מדי שבוע, בימי שני כמדומני, חוזר עם ישראל בתוכנית בשידורי הטלוויזיה בשם

(ד) התנועה תמומן עליידי כל הרשימות הקטנות.

(ה) התנועה תפעל למען הפגית האזרח המתקומם על שיטה ולא על דיעה.

(ו) התנועה תציין כי הסיעות הקטנות מהוות מדגם ציבורי. היא לעולם לא תוכל להגיע לשילטון ולכוח כזה שישתק את מהלך המשק הלאומי התקין, אלא, בלם של השילטון — דמוקרטי-דיקטטוראלי-שאפתני.

עיבוד כללי המשק, מצע וכו', אני משאיר לשיקול דעתכם.

א. לאור, תל-אביב

אדם

גדול

"העולם הזה" 1844, "קיסר ה"זירות", על עסקי של ח"כ אבי רהם עופר.

בשבחי כרם התימנים

מתחילים בארבע לפנות בוקר, במתפללים ההולכים לעשרות בתי-הכנסת הקטנים בשכונת, וכשמסתיימת תפילת המתפללים, מתחילה המוסיקה התימנית להחפשט מבית אל בית. כרם התימנים חי כבר הרבה שנים והוא יחיה תמיד. או אל תגידו לי שרוצחים אותו.

הבתים האלה כאן מדברים בעד עצמם. הסימטאות, הכוכים, הריחות, מה יודעים התימנים על הכרם? הוא קשור אצלם

"העולם הזה" 1845, "רצח תל-אביב", על רציחת חיי הילולה של העיר הגדולה בארץ.

קראתי את הכתבה שלכם שהודעתה. מה שכואב לי זה שיש תל-אביבים שכל תל-אביבי זה בשבילם רק רחוב דיונון, ואם רחוב דיונון מת, אז כל תל-אביב כבר מתה בשבילם. אז אולי אתם אנשי העולם הגדול ונוסעים הרבה לחוץ-לארץ.

ציון דוי (מימין) עם מלכות יופי בכרם מה שטוב לדיון, טוב גם לגולדה

בסיפורים על חשיש ופשטות. אבל את זה מוצאים יותר ברחוב הירקון וברחוב דיונון גוף. כאן הכל הוא מוסיקה תימנית, אווירה אוטנטית, ואוכל אמיתי. חבל רק שהעיריה לא עוזרת להפוך את המקום למקום משיי כה לתיירים. בכל תל-אביב אוספים אשפה כל יום. אצלנו רק שלוש פעמים בשבוע. עם התקציב של העיריה היו מומן יכולים למצוא כסף לסדר כאן תיעול ולהרחיק קצת את השוק מעלינו. מדברים על עידוד התיירות. אז למה לא עושים כלום לפיתוח

אבל האם בכרם התימנים כבר הייתם? מי שאומר שאין בידור בתל-אביב בלי לה, סימן שלא היה אף פעם בכרם התימני גים בלילה. נכון, הבילוי כאן מתרכז בעיר קר מסביב למוזון ולמסעדות. אבל מי אמר שאוכל זה לא בידור? אני ידעתי שאוכל יכול להיות בידור עוד לפני שנפתח הדיסקוטק הראשון ב"תל-אביב. אבל החיים בכרם אינם מתחיי לים ונגמרים רק באוכל ובבידור. כאן חיים 24 שעות ביממה, בלי הפסק. החיים כאן